

ה"ת 64106/11/17 - יצחק ביאזי, רות ביאזי, מעיין ביאזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 64106-11-17 ביאזי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מבקשים	1. יצחק ביאזי 2. רות ביאזי 3. מעיין ביאזי
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

בפניי בקשה להחזרת תפוסים.

המבקשת-2 היא אמו של המבקש-1 ומבקשת-3 היא אשתו. המבקשות 2 ו-3 אינן חשודות בתיק.

התפוסים נתפסו במסגרת חקירת פרשת שוחד בעריית ירושלים שבה נחשד המבקש-1, הממונה על הפיקוח על הבנייה בכפרים הערבים במזרח ירושלים, בכך שעשה פעולות אכיפה במסגרת סמכויותיו או נמנע מהן, בתמורה לשוחד.

החקירה החלה כחקירה סמויה. בתאריך 18.10.2017 הפכה גלויה עם מעצרו של המבקש-1 ואחרים.

מדובר בפרשה מורכבת, סבוכה ורבת מעורבים שנאסף בה חומר רב. חלק מהראיות המסבכות שנאספו נגדו טרם הוטחו במבקש-1 משיקולי חקירה, ברם החקירה ממשיכה להתנהל במרץ גם בימים אלה וכך גם איסוף הראיות.

התפוסים שבהם עסקינן הם כלהלן:

חשבון מס' 505607/50 בבנק לאומי לישראל בע"מ סניף 904 ע"ש המבקש-1 שהוקפא ובו יתרת זכות בסך 434,111 ₪ נכון ליום 20.10.2017.

עמוד 1

חשבון 340/505178/37 בבנק לאומי לישראל בע"מ סניף 904 ע"ש המבקשת-2 שהוקפא ובו המבקש-1 הוא מיופה כוח. בחשבון יתרת זכות בסך 428,045 נכון ליום 20.10.2017

המחאות בסך כולל של 10,600 ₪ משוכות ע"ש המבקשת-2.

בבקשה למתן צו תפיסה והקפאה נכתב ע"י המשטרה שהבקשה מוגשת לפי סעיף 32, 34 ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ). הבקשה לא הוגשה לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, לא הוגשה לבית המשפט המחוזי, לא נתמכה בתצהיר ולא נחתמה בידי פרקליט מחוז ומכאן שעסקינן בבקשה שהוגשה לפי פסד"פ על כל הכרוך בכך מבחינת התשתית המשפטית.

העילות לתפיסת חפצים ובכלל זה כסף מנויות בסעיף 32 לפסד"פ ולענייננו רלוונטית החלופה של רכוש שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה.

כידוע עקרונות הדין בעניין תפיסת חפצים ובכלל זה כסף מחייבים החלת נורמות חוקתיות ביישומם. לפיכך יש לקבוע כי קיים מקור סמכות לעצם התפיסה ובהמשך לכך גם עילה להמשך החזקתו של התפוס בידי הרשות.

אשר לתכלית המשך החזקה בתפוס, בפסיקה הוזכרו 3 תכליות שונות: מניעת עבירות, הצגה כראייה במשפט וחילוט עתידי (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 25.01.2006)). לענייננו רלוונטית התכלית שעניינה חילוט הרכוש בסיום ההליך.

בהקשר להמשך החזקה בתפוס נקבע שבבוא בית המשפט להחליט על כך עליו לשקול בין היתר האם יש סיכוי ממשי שהתפוס יחולט בתום ההליך והאם קיימת חלופת תפיסה הולמת שפגיעתה בזכות הקניין של הבעלים פחותה ומידתית. זאת, בלי שתיפגע תכלית התפיסה. דרך נוספת שבה ניתן לנקוט כדי לצמצם את הפגיעה בקניינו של בעלי התפוס היא הגבלת משך התפיסה. בדרך זו יכול בית המשפט לבקר את התנהלות ההליכים הקשורים בתפוסים ולבחון מעת לעת את הצורך בהמשך ההחזקה בהם.

ברי כי ככל שנוקף הזמן בלי שהוגש כתב אישום, הפגיעה בזכות הקניין של הבעלים מתעצמת ובהתאם לכך נעה נקודת האיזון אל עבר שחרור בחלופת תפיסה או בכלל.

אשר לתשתית הראייתית הנדרשת הן לתפיסת חפץ או רכוש והן להמשך ההחזקה בהם, הרי שכפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון נדרש יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה וכי החפץ ניתן כשכר בעד ביצועה. מכאן שהרף הראייתי הנדרש הן לצורך תפיסה והן לצורך המשך החזקה בתפוס הוא חשד סביר (בש"פ 8353/09 מגאלניק נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 26.11.2009)).

לאחר שהצבתי מבחנים אלה מול עיני, בחנתי את חומר החקירה שהוצג לי ושקלתי את טיעוני הצדדים ואלה מסקנותיי.

עיינתי בחומר החקירה שהוצג לי והמוכר לי אף מהדיונים השונים בהארכת המעצר ומצאתי שקיימת תשתית ראייתית המסבכת את המבקש-1 בעבירות שבהן הוא נחשד ותשתית זו עולה כדי חשד סביר שדי בו לשלב הדיוני שבו עסקינן.

אשר לסכומי העבירות, לא ניתן בשלב זה לכמת את הסכום המדויק ברם ניתן לומר בהערכה גסה שמדובר במאות אלפי ₪ החשודים ככספי שוחד והדברים נתונים עדיין תחת חקירה.

אשר למועדים שבהם נעברו העבירות אף בעניין זה עוד אין בהירות מוחלטת והדברים נתונים עדיין תחת חקירה.

בהתייחס לחשבון השייך למבקש-2, שכאמור אינה חשודה בתיק, מצאתי שלאור הודעתה במשטרה מיום 19.10.2017 היא עבדה במשרה מלאה בנעמ"ת ובשנים האחרונות עבדה בצהרון בבית שמואל. ביוני 2017 יצאה לגמלאות. למבקש-2 אין גמלת פנסיה והיא נסמכת על קצבת זקנה ושארם מהביטוח הלאומי. עם פרישתה מסרה שקיבלה כספי פיצויים. עוד מסרה בחקירה שקיבלה כספי ירושה וברשותה כספים שהותיר לה בעלה המנוח. המבקש-1 היה מורשה חתימה בחשבון ולמעשה היה זה שניהל אותו בפועל. למבקש-2 לא היה כל מושג בחקירתה בנוגע לסכומים של מאות אלפי ש"ח שהופקדו בחשבון במהלך שנת 2016. דו"ח ניתוח חשבון הבנק מעלה שבשנים 2015 ו-2016 עברו בחשבון תנועות של מאות אלפי ₪. לגרסת המבקש-2 מי שניהל בפועל את החשבון הוא המבקש-1. לחלק מהכספים משנת 2016 נמצא הסבר על רקע מכירת דירה בבעלותה כעולה מפלטי בנק שהגיש

בא-כוחה אולם לעת הזאת לא נמצא הסבר מניח את הדעת לכל התנועות בחשבון ועניין זה טעון המשך בדיקה במהלך החקירה.

יש לזכור כי החקירה הגלויה החלה אך ביום 18.10.2017 וטרם חלף זמן שדי בו כדי למצותה ולהגיע לתמונה עובדתית ברורה יותר. מטבע הדברים חקירות מסוג זה ובפרט חקירות בעלות פן כלכלי משמעותי, מחייבות התחקות אחר נתיבי הכסף, דבר שתלוי בגורמים חיצוניים ואורך זמן.

בשלב זה, בפרט על רקע שליטתו המוחלטת של המבקש-1 בחשבונה של אמו ניתן לומר שיש יסוד לחשד שכספים אלה הם כספי עבירה. ברם ברי שחלק מהכספים שייך למבקש-2 ויש למצוא נקודת איזון שתצמצם את הפגיעה בה מחד גיסא ותשמר את היכולת לחלט סכומים שהושגו בעבירה מאידך גיסא. והכול על רקע אי הוודאות היחסית בה אנו שרויים כיום ועל רקע הצורך בהמשך החקירה. דומה שהמשך ההחזקה בכשליש מכספים אלה יהווה איזון ראוי לעת הזאת בין האינטרסים השונים.

גם המבקש-3 אשתו של המבקש-1 אינה חשודה בתיק והיא עובדת לפרנסתה ברשות המסים. בעניינה יש רגליים לסברה שחלק מהכספים שייך לה הגם שהחשבון רשום ע"ש בעלה שהרי השניים מנהלים משק בית משותף. יש בדעתי

לתת משקל לנתון זה בבואי להחליט בבקשה. נראה שבעניינה ראוי יהיה לשחרר לטובתה כשליש מהכספים התפוסים כדי לאזן כראוי בין שני הקטבים המושכים בכוונים מנוגדים.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן החלטתי כדלקמן:

א. חשבון מס' 505607/50 בבנק לאומי לישראל בע"מ סניף 904 ע"ש המבקש-1 ישוחרר מהקפאה וסך של 280,000 ₪ יופקד בחשבון יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. יתרת הסכום תשוחרר לטובת המבקש-3.

ב. חשבון 340/505178/37 בבנק לאומי לישראל בע"מ סניף 904 ע"ש המבקש-2 ישוחרר מהקפאה. סך של 140,000 ₪ יופקדו בחשבון יחידת החילוט שבאפוטרופוס הכללי ויתרת הסכום תשוחרר לטובת המשיבה-2 שכאמור היא גמלאית שאינה חשודה בתיק.

ג. אשר להמחאות שנתפסו מצאתי שהן אינן כספי עבירה אלא כספי שכירות דירה בבעלותה של המבקש-2 אותם מעבירה היא לבנה וכלתה. הדבר עולה בבירור מחוזה השכירות שהוגש ע"י בא-כוח המבקשים. לפיכך ההמחאות יוחזרו למבקש-2.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.